

6. Сви они кои у Србији дућане, магазе и меане держе, или годишњу спекулацију воде, били они од куда им драго улазе у порезске главе.

7. Просути и сакати, ако добро или средње са имањем и баштином стоје, нишу се у порезке главе: ако су у стању сиромашном ослобођавају се од пореза.

Бјесомучни пак ослобођавају се пореза сасвим.

8. Учители и проча, јавну службу одправљајућа, плату или обичествену или правителствену добивајућа лица изузимајући пандуре, шумаре полаке, и овим подобна нижег реда служитеље, нишу се у порезке главе, но у число чиновника, по чему ће они у оно расположење спасти у које чиновници, спаду.

Које саопшћавајући Совјету препоручујемо, да по овому при одредјеленију порезки глава поступа у колико се горе-изложене тачке по учиненој коншикрипцији испунити могу, шесту пак тачку да јошт сада исправичествама циркулира, да она у овој тачки назначене главе, ако гдје до сад у порезке главе уписиване нису — као што имамо извјестија, да су на неки мјести уписиване, а неки нису — у један нови списак што скорије пошљу и Совјету пошљу.

Совјет ће пак по указу овому, у колико је за сад могуће, порезке главе располатати сам, а потом расположење ово надлежним исправичествама саопшћити, с препоруком да оно посредством срезки старјешнина порез на онолико глава покупити даду колико Совјет буде назначио.

№ 1596

7 Маја 1837 год.

у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ

КЊАЗ СЕРБСКИ

По замјестити знајемости

Јаков Живановић

ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЗЕВЕ

У К А З

Нашему управителному совјету.

Како и *Статске чиновнике* Наше под коим именом разумјевамо све Наше чиновнике, осим једни војени чиновника, кои војену службу одправљају, употребљујемо Ми често по потреби земаљској, и у војеним дјелама, и како је сав народ Наш на војеној системи основан, рјешавамо да и статским, као и војеним нашим чиновницима буду одсад у напредак једни и обични чинови војени следејући: Прапорщик, Поручик, Полковникетан, Капетан, Мајор, Подполковник, Полковник, Генерал-мајор и Генерал Дивизионер.

Но да би се ипак знало, кои је чиновник у војеном, кои ли је у статском звању, одредјелујемо да сви војени, имајући од прве чоје суртуке а од чоје небесне плаветности панталоне, жуту дугмад на суртуцима, жуте или златне еполете, и жута или златна украшенија на вратницима и наруквицама а сви статски т. ј. статску службу извршујући осим једни членова Совјета, које с бојом чоје униформе нине остављамо по указу Нашему од 6 Марта т. г. № 778 имајући суртуке от угасито кафебраун чоје, а панталоне од незелене боје, бјелу дугмад, бјеле или сребрне еполете и бјела или сребрна украшенија на вратницима и наруквицама носе, држећи се у прочем и једни и други указа Нашег од 6 Марта т. г. № 778. у призренју униформе изданог, кои само за статске чиновнике допуњавамо тиме, да сваки статски чиновник, у реченом указу

назначена, има употребљавати ове звике кои су њему раченом војеном предназначени.

Што се пак тиче прапорничика и поручика којима у раченом указу није назначена униформа, рјешавамо да буде овако:
1) Прапорничик има ону исту униформу коју и полу-капетан, с разликом прво што он на еполетама има само једну звездицу, друго што је сабља војеному, а штага статскому о појасу од коже прве; 2) Поручик, кои има исту униформу прапорничика само што на еполетама има три звезде.

Препоручујемо Совјету, да овај Указ наш посредством надлежних власти обзави свима нашим чиновницима, да се по њему у напредак имају управљати.

№ 1925.
29. Маја 1837.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ

По заповјести княжевој.

Паун Јанковић
СЕКРЕТАР КЊАЗЕВСКИ

У К А З

Нашему управителному совјету.

Дошао вам је до знања, да Совјет дозвољава, лутрије изигравати, које Нам је врло противно, будући да смо забранили једанпут изигравање лутрије, с најављенијем, да неће ни име лутрије да се чује у Отечеству Нашем. Забрањујући изигравање лутрије, препоручујемо Совјету, да ово забраненије свима надлежним властима обзави, с додатком, да ће и онај, који дозвољеније даде, равно као и овај, који изигравао буде лутрију, строгому одговору подлежати.

Који што хоће да продаје, тај нека продаје преко телала, или другим путем продаје, а не лутријом.

№ 1924.
29. Маја 1837.
у Крагујевцу.

(М. П.)

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ

По заповјести Књаж.

Јаков Живановић
ДВРЕТ. КАНЦ. КЊАЗ.